

Larsen (Bjerre): Det foreliggende forslag til lov om ydelse af statstilskud til forbrugerpriserne for mælk og flæsk går ud på en forlængelse af den nugældende lov, der udløber i begyndelsen af november måned. Der er dog den forandring i forslaget, at spisefedt nu også tages med ind i beregningen.

I den gældende lov er det fastsat, at en notering på 4 kr. 46 øre er grundlag for forbrugerprisen på hjemmemarkedet for beregnet smør af mælk og fløde, og at prisen på flæsket skal være 2 kr. 65 øre og 2 kr. 75 øre pr. kg henholdsvis for svin med hoved og tæer og svin uden hoved og tæer.

Statstilskuddet ydes herefter med forskelsprisen mellem eksportprisen og noteringen på hjemmemarkedet. Efter tidligere love angående denne sag blev der også ydet et statstilskud til nedbringelse af smørprisen, men dette bortfaldt ved den nugældende lov, bl. a. fordi det kvantum smør, der gik ind i rationeringen, blev sat betydeligt ned. Dog indførtes den bestemmelse i loven, at der skulle stilles 10 mill. kr. til rådighed til rabatmærker for alders- og invaliderentydere og til at hæve det beløb, der anvendes til smørrabatmærker for børn.

Forslaget her går ud på at forlænge loven uforandret, bortset fra at det foreslås, at der til nedbringelse af prisen på svinefedt ydes et statstilskud, som er anslået til et beløb på 12 mill. kr.

Med hensyn til størrelsen af statstilskuddet kan henvises til bemærkningerne til lovforslaget, der oplyser, at der til nedbringelse af prisen på flæsk vil medgå ca. 96 mill. kr., og såfremt der fastsættes en ration af spisefedt til den nuværende maksimalpris, der svarer til tildelingen for oktober kvartal, vil det for et år blive et beløb på 12 mill. kr. Forbruget af sødmælk og fløde, omregnet til sødmælk, anslås til 530 000 t ustandardiseret sødmælk. Med en notering på 6 kr. 50 øre pr. kg og en forbrugerpris på 4 kr. 46 øre pr. kg vil statstilskuddet pr. kg blive 9,1 øre eller i alt 48 mill. kr. Tilsammen vil de nævnte poster udgøre et beløb på ca. 156 mill. kr.

Denne regning skal altså honoreres af statskassen, men selv om rigsdagens forskellige partier vel alle har ønsket om at undgå denne udgift, så lader det sig ikke gøre under de foreliggende forhold, da det vil være umuligt for langt den største del af forbrugerne at udrede så høje priser for de allermost nødvendige levnedsmidler.

Da eksportpriserne i henhold til indgået handelsaftale mellem Storbritannien og Danmark er fastlagt for eet år, foreslås det, at den periode, for hvilken statstilskud ydes

og afgift opkræves efter det foreliggende forslag, går fra den 5. november 1948 til den 3. november 1949 for smørrets vedkommende og for flæskets fra den 8. november 1948 til den 5. november 1949. Det vil altså sige, at lovforslaget tager sigte på, at lovens gyldighed bliver eet år, hvilket synes rimeligt som en naturlig konsekvens af hele forholdet.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale forslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Erik Eriksen: Det er med tilfredshed, jeg ser, at ministeren denne gang foreslår forlængelse af denne lovgivning. Jeg tænker her specielt på princippet, der er lagt til grund for afregningen til producenterne. Jeg finder, at det er både klogt og rimeligt, at denne ordning nu videreføres. Sidste gang, ministeren kom med sit forslag, havde det en noget anden affattelse, men denne gang kan jeg både takke og komplimentere ham for dette afsnit af forslaget, og jeg tror også, at det er fornuftigt at gå til en forlængelse for eet år, idet det giver roligere produktionsvilkår, og det har også sin store betydning netop i en tid som denne, hvor det gælder om at genskabe vor tidligere store produktion af husdyr.

I øvrigt skal jeg indskrænke mig til at henvise til de udtalelser, jeg fremsatte sidste gang, vi drøftede denne lovgivning — det var jo i april måned —, og det gælder både det principielle og det saglige indhold. Jeg er altså tilfreds med, at forslaget nu kun har tilskud til forbrugerpriserne. Jeg har ved tidligere lejligheder her i tinget understreget det i og for sig naturlige i, at forbrugerne betaler den fulde producenterpris. Man kan med fuld føje nære en vis ængstelse for de nuværende forbrugerpriser. Det er efterhånden meget store beløb, vi er oppe på. Alene de varegrupper, som forslaget her omfatter, og de relativt små rationer, som det er udtryk for, gør, at man er oppe på et beløb af mellem 150 og 160 mill. kr. i statstilskud, og det er jo store tal.

Sidste gang vi behandlede denne lovgivning, bortfaldt statstilskuddet til forbrugerpriserne for smør, således at vi alene havde statstilskud til forbrugerpriserne for mælk og flæsk. Jeg er ikke i stand til at afgøre, om det er muligt at komme videre ad denne vej netop nu. Der foreligger ikke for mig oplysninger, som på dette tidspunkt gør det muligt at sige noget bestemt, men det mener jeg er noget, der kan undersøges i det udvalg, jeg formoder bliver nedsat. Jeg erkender, at den tidligere regering veg